

jeśli te zadania i prawa ingerują dostatecznie głęboko, aby faktycznie określić ogólną politykę lub program tych INK, umożliwiając w sposób trwały i ciągły wywieranie rzeczywistego i znaczącego wpływu na określenie i realizację celów tych INK, ich działalności i aspektów operacyjnych, a także założeń strategicznych i wytycznych, które te INK zamierzają realizować przy wykonywaniu swojej działalności, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

- 2) Wykładni pkt 20.15 zdanie drugie załącznika A do rozporządzenia nr 549/2013 należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „ogólnych przepisów mających zastosowanie do wszystkich jednostek prowadzących taki sam rodzaj działalności” nie obejmuje uregulowania krajowego stanowiącego część systemu prawnego mającego zastosowanie wyłącznie do członków personelu INK prowadzących działalność w dziedzinie szkolnictwa finansowanych przez administrację publiczną.

(¹) Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-286/21) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość powietrza – Artykuł 13 ust.1 i załącznik XI – Systematyczne i trwale przekraczanie dopuszczalnych wartości ustalonych dla pyłu zawieszonego (PM10) w niektórych strefach Francji – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie środki]

(2022/C 237/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: T. Stéhelin i W. Zemamta, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Republika Francuska

- nie zapewniając, aby nie miało miejsca systematyczne i trwale przekraczanie dziennej dopuszczalnej wartości stężenia pyłu zawieszonego (PM10), od dnia 1 stycznia 2005 r. do 2019 r. włącznie, w aglomeracji i w strefie niskich emisji Paryża (FR04A01/FR11ZAG01) oraz, w od 1 stycznia 2005 r. do 2016 r. włącznie, z wyjątkiem 2008 r., w aglomeracji i strefie niskich emisji Martynika/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy oraz
- nie zapewniając, aby plany ochrony jakości powietrza przewidywały środki odpowiednie ku temu, aby okres przekroczenia tej wartości był jak najkrótszy, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50/WE w związku z załącznikiem XV do tej dyrektywy.

2) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 252 z 28.6.2021.